Æterna cæli gloria

Brevier-Himno

Ordinara tempo > 1-a kaj 3-a semajno > vendredo > matena laŭdo

Æterna cæli gloria,
beata spes mortalium,
celsi Parentis Unice,
castæque proles Virginis,

Da dexteram surgentibus,
exsurgat et mens sobria
flagrans et in laudem Dei
grates rependat debitas.

Ortus refulget lucifer
ipsamque lucem nuntiat,
cadit caligo noctium,
lux sancta nos illuminet.

Manensque nostris sensibus
noctem repellat sæculi
omnique fine temporis
purgata servet pectora.

Quæsita jam primum fides
radicet altis sensibus,
secunda spes congaudeat;
tunc major exstat caritas.

Sit, Christe, rex piissime,
tibi Patrique gloria
cum Spiritu Paraclito,
in sempiterna sæcula.

Amen.

Eterna gloro de l' ĉiel',
esper' beata el profund',
de l' alta Dio sola Fil',
infan' de l' ĉasta Virgulin',

Vi prenu nin per dekstra man'
kaj levu nin el peza dorm',
ke ĉiu, eĉ plej sobra mens',
Vin arde laŭdu kun fervor'.

Leviĝis jam la taga stel',
heroldo de l' fidela bril'.
Tenebro nokta cedis for,
kaj sankta lum' heligas nin.

El nia kor' forpelu ĝi
la nokton de ĉi tiu mond',
ke ĝis la fin' de nia temp'
ni vivu virte antaŭ Vi.

En ni radiku kred' kaj fid',
ĝojigu, due, nin esper',
finfine am' kaj karitat' –
plej granda ĝi el tiuj tri.

Al Vi, ho Krist', plej pia Reĝ',
kaj al la Patro estu glor'
kaj al la sankta Paraklet',
tra ĉiu temp' kaj en etern'.

Amen.

latina T: 7-a/8-a jarcento

E: Peter Langenecker kaj
Albrecht Kronenberger 2005